

Obnova Bevkove knjige Peter Klepec

Peter Klepec je pred sedemsto leti živel v Osilnici, na meji z Hrvaško. Bil je slaboten in šibek pastir. Zelo si je želel moči. Imel je samo revno mater, oče pa se je izgubil ali pa je umrl. Služil je tako, da je pasel ovce.

Drugi pastirji so vedeli za njegovo šibko točko. Vedno so mu ukazovali, naj jim prinese vodo ali kaj drugega. Ubogal jih je, saj je vedel, da bi ga drugače pretepli. Nekoč, na kresno noč, so mu jo pošteno zagodli. Skrili so mu najboljšega vola Cika. Peter ga ni našel. Žalosten je gnal ovce domov. Gospodar ga je okregal. V temi je iskal Cika. Zaslišal ga je. V čevlju je imel praprotno seme, zato je slišal živalsko govorico. Ciku je povedal, kako močno si želi imeti moč, s katero bi se branil. Cik mu je povedal za vola, ki ima moč. Peter je osmukal enoletno leskovo vejo. Ko sta se Cik in vol bojevala, je Peter z vejo švignil čez volov hrbet. Peter je dobil moč, vol pa je odtaval v gozd. Cik mu je naročil, naj svojo novo moč preizkusi. Izdrl je bližnji grm, mlado brezo in močno jelko. S Cikom sta odšla domov. Ko je naslednji dan gnal ovce na pašo, so ga drugi pastirji še vedno hoteli izkoriščati. Peter se ni dal. Hoteli so ga preteptati. Ubrani se jih je tako, da jih je vrgel v vodo. Tekli so domov, da bi ga zatožili. V vasi so se čudili, od kod njegova moč. Skovali so načrt - Petra so hoteli umoriti. Branil se jih je tako, da je izruval drevo, s katerim je začel mahati nad njimi. Vsi so se poskrili v hiše. Peter je šel s pašnika k svojemu gospodarju. Zahteval je plačo. Od prestrašenega hlapca je dobil le tolar. Napotil se je domov. Pred hišo je videl jokajočo mamo. Ko je Petra zagledala živega in zdravega, se je začudila. Peter ji je vse razložil in dodal, da ne bo več služil. Mama ga je vprašala, kako bosta preživela samo z enim tolarjem. Tudi Peter se je zamislil nad tem. Dobil je zamisel. Šel je v mestno hišo. Tam je zagrozi, da hoče imeti zemljo. Župan je sklical sejo. Petru so določili najslabši kos zemlje. Ko je to mati zvedela, se je razjezila, kako bo tam kmetovala. Peter jo je pomiri, ko ji je pokaže, kako lahko odmetava skale. Čez nekaj dni tam nastane, kar velika njiva. Tako so minevali dnevi in leta. Na Ogrsko so začeli vdirati Tatari. V Osilnici so jih imenovali Psoglavci. Tiste čase je Ogrom vladal kralj Bela. Brzi so mu povedali slabo novico o Tatarih. Kralj je sklical velikaše (služabnike) na svojo posest. Vprašal jih je ali se kdo od njih želi meriti z njimi. Kralj jim je povedal novico, ki jo je pravkar zvedel od Brzov, ter jih vprašal, kaj naj storijo. Velikaši so se spogledovali izpod čela. Končno se je najstarejši oglasil. Predlagal je, naj jim gredo naproti in jih prosijo za usmiljenje. Kralj se ni strinjal, saj bi se tako ponižal v sužnja. Zvrstilo se je še nekaj predlogov, s katerimi se kralj ni strinjal. Zato je zbral vojake in šel v boj s Tatarji. Izgubili so. Z ostankom vojske je bežal na Hrvaško in se utaboril na Kraljevem griču. Tatarji so napadli Kraljevi grič. Tatarji so bili odbiti. Kan Batu in kralj Bela sta sklenila kupčijo. Batu je predlagal naj se v boju pomerita njegov velikan in Belin najmočnejši mož. Če zmaga velikan, ne bom prizanesljiv, je dodal Batu. Kralj Bela je sprejel predlog. Kralj je vprašal velikaše, če se kdo od njih želi meriti z velikanom. Vseh je bilo strah, zato se ni nihče javil. Kralj je po deželi razposlal sle. Beneški trgovec Grandenti je trgoval po Hrvaški. Med potjo so ga prijeli Tatarji. Z svojimi zvijačami se jih je rešil. Kralju Beli je povedal, da bo Tatarom kmalu zmanjkalo potrpljenja. Povedal mu je tudi za Petra Klepca. Kralj je poslal tri sle po Petra. Dolgo so ga prepričevali. Obljubili so mu dve vreči zlata. Prišel je čas spopada. Peter ga je premagal. Tatarji so se spravili nanj, a se jih je ubranil z drevesom. Ogrji so bili zelo veseli, na obljubo pa so čisto pozabili. Peter je plačilo še kar čakal. Kralj Bela je umrl. Nasledil ga je njegov sin. Ta je kmalu zatem napadel Osilnico. Peter za to ni vedel. Nekega dne je na delu opazil Osilničane. Sklenil je, da jih bo rešil. Naslednji dan je od kralja zahteval plačilo. Dobil je 5 vreč zlata. Z Osilničani se je odpravil domov. Med potjo je delil zlato. Preostanek zlata je dal materi. Kmalu je na njegovi njivi dozorela pšenica. Odšel je iskat ženo. Čez nekaj dni je bila poroka. Med poroko so pritekli pastirji. Ti so sporočili, da v vas vdirajo Ogrji. Peter se jih je zlahka ubranil. Svatba se je nadaljevala pozno v noč.

Klepčeva mati je kmalu zatem umrla. Tudi Klepec ni več živ. Vendar še živi spomin nanj, ter njegovi praprara...vnuki.